6 Μαΐου 2025

Στη Ρουμανία για την εορτή των Μυροφόρων ο Μητροπολίτης Βεροίας

/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Κατά το διάστημα από τις 2 έως και τις 5 Μαΐου 2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ανταποκρινόμενος σε ευγενική πρόσκληση, μετέβη στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Παντοκράτορος της Επισκοπής Αλεξανδρείας και Τελορμάν του Πατριαρχείου Ρουμανίας, προκειμένου να συμμετάσχει και να προεξάρχει των εορταστικών λατρευτικών εκδηλώσεων προς τιμήν της Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής, η μνήμη της οποίας τιμάται πανηγυρικώς στην Ιερά Μονή κατά την Γ’ Κυριακή του Πάσχα.

Καθ’ όλη τη διάρκεια των ημερών, πλήθος ευσεβών προσκυνητών από κάθε γωνιά της Ρουμανίας, αλλά και από το εξωτερικό, κατέκλυσε την Ιερά Μονή για να

συμμετάσχει στις ιερές ακολουθίες και να προσκυνήσει ευλαβικά το ιερό λείψανο της Αγίας Ισαποστόλου Ελένης, το οποίο μεταφέρθηκε από τη Βενετία για να συνεορτάσει με την Αγία Μαρία τη Μαγδαληνή.

Κατά την παραμονή του στην Ιερά Μονή, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας είχε την ευκαιρία να παρακολουθήσει μουσική εκδήλωση βυζαντινής μουσικής, η οποία πραγματοποιήθηκε στον αύλειο χώρο της Μονής με τη συμμετοχή του βυζαντινού χορού της αδελφότητας και της καταξιωμένης χορωδίας «Βυζάντιον» από το Ιάσιο, προσφέροντας μια σπάνια μουσική εμπειρία με ύμνους της Αναστάσεως και της τιμωμένης Αγίας.

Το πρωί της Κυριακής, 4ης Μαΐου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο στο Πολυαρχιεραρικό Συλλείτουργο και κήρυξε τον θείο λόγο. Στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία συλλειτούργησαν ο οικείος Ιεράρχης, Αλεξανδρείας και Τελεορμάν κ. Γαλακτίων, καθώς και δέκα ακόμη Ιεράρχες από διάφορες Μητροπόλεις και Επισκοπές του Πατριαρχείου Ρουμανίας.

Τον Ποιμενάρχη συνόδευσαν στην εκκλησιαστική αποστολή ο Αρχιερατικός Επίτροπος περιχώρων Βεροίας Αρχιμανδρίτης Σωσίπατρος Πιτούλιας, ο Αρχιμανδρίτης Παντελεήμων Παπαεμμανουήλ και ο Αρχιδιάκονος Κοσμάς Καραγιάννης, στέλεχος του Γραφείου Τύπου της Ιεράς Μητροπόλεως.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο

κατά το Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο, ευχαρίστησε για την ευγενή πρόσκληση και ανέφερε: *«Χριστῷ φέρουσιν αἱ Μαθήτριαι μύρα. Ἐγώ δέ ταύταις, ὕμνον ὡς μύρον φέρω». Κυριακή τρίτη ἀπό τοῦ Πάσχα καί ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μνημονεύει σήμερα τίς Μυροφόρες γυναῖκες. Καί ἄν ἐκεῖνες, ὅπως σημειώνει ὁ ἱερός Συναξαριστής, ἔφεραν μύρα στόν τάφο τοῦ Χριστοῦ, ἐμεῖς προσφέρουμε πρός αὐτές τόν ὕμνο μας ὡς μύρο καί τόν ταπεινό μας λόγο ὡς ἔκφραση τῆς τιμῆς καί τοῦ σεβασμοῦ μας. Τόν προσφέρουμε στόν ἱερό αὐτό τόπο, στήν Ἱερά Μονή τοῦ Παντοκράτορος Χριστοῦ, ὅπου ἔχουμε τή χαρά νά συνεορ-τάζουμε καί πάλιν, κατόπιν εὐγε-νοῦς προσκλήσεως τῶν πατέρων τῆς Μονῆς, τήν ἐτήσια πανήγυρή της.*

Γιατί ὅμως ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τόσο ἰδιαίτερα τίς Μυροφόρες γυναῖ-κες καί μαζί μέ αὐτές καί τούς δύο κεκρυμμένους μαθητές τοῦ Χριστοῦ, τόν εὐσχήμονα βουλευτή Ἰωσήφ καί τόν ἄρχοντα τῶν Ἰου-δαίων Νικόδημο;

Ἡ ἀπάντηση στό ἐρώτημα αὐτό δέν εἶναι δύσκολη, ἐάν θυμηθοῦμε τά περιστατικά πού μᾶς ὑπενθύ-μισε τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς περασμένης Κυριακῆς. Ἀπό τή μία πλευρά οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ συνηγμένοι στό ὑπερῶο τῆς Ἱερου-σαλήμ «διά τόν φόβον τῶν Ἰουδαί-ων», καί ἀπό τήν ἄλλη πλευρά ὁ Θωμᾶς, ἕνας ἀπό τούς δώδεκα μαθητές του, πού ἀρνεῖται νά πιστεύ-σει στήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, ἐάν δέν ψηλαφήσει ὁ ἴδιος τά χέρια του καί τήν πλευρά του.

Οἱ μαθητές, τούς ὁποίους τούς ἐπέλεξε ὁ Χριστός καί οἱ ὁποῖοι ἔζησαν τρία χρόνια δίπλα του, τόν ἄκουσαν, τόν εἶδαν, ἔνιωσαν τήν ἀγάπη του καί τήν ἐμπιστοσύνη του, ἀμφιβάλλουν, φοβοῦνται, δει-λιάζουν καί κρύβονται.

Ἀντίθετα, οἱ γυναῖκες πού ἦταν πάντα ἀφοσιωμένες ἀλλά πάντα διακριτικές, πού ἦταν παροῦσες καί στή Σταύρωση τοῦ Κυρίου, «μα-κρόθεν ἑστῶσαι», ὑπακούο-ντας στίς κοινωνικές συνθῆκες τῆς ἐποχῆς, τολμοῦν νά ἐκδηλώσουν τήν πίστη τους καί τήν ἀγάπη στόν Διδάσκαλό τους στήν πιό δύσκολη στιγμή, στό πιό δύσκολο σημεῖο: στή Σταύρωση καί στόν τάφο του.

Τό ἴδιο καί ὁ Ἰωσήφ καί ὁ Νικό-δημος. Ἀναλαμβάνουν τόν ρόλο πού οἱ ἕνδεκα μαθητές δέν τόλμη-σαν νά ἀναλάβουν. Δέν διστάζουν νά διακινδυνεύσουν τήν κοινωνι-κή θέση καί τήν ὑπόληψή τους προ-κειμένου νά ἐκφράσουν καί αὐτοί τήν πίστη καί τήν ἀγάπη τους στόν Διδάσκαλό τους, ζητώ-ντας ἀπό τόν Πιλάτο τό ἄχραντο Σῶμα του καί ἐνταφιάζοντάς το μέ εὐλάβεια στό κενό μνημεῖο πού εἶχε ἑτοιμάσει ὁ Ἰωσήφ.

Συγκλονιστικό καί διδακτικό τό παράδειγμά τους, γι᾽ αὐτό καί μᾶς τό ὑπενθυμίζει ἡ Ἐκκλησία μας. Ἡ πίστη καί ἡ ἀγάπη δέν ὑπολογί-ζε-ται μέ τά λόγια ἀλλά μέ τά ἔργα. Ἡ πίστη καί ἡ ἀγάπη δέν εἶναι συνάρ-τη-ση τῆς θέσεως πού κατέχει κα-νείς μεταξύ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά συνάρτηση τῆς ψυχικῆς του δυνάμεως,

συνάρτηση τῆς θελήσεώς του νά βρίσκεται κοντά στόν Χριστό.

Ὁ Ἰωσήφ καί ὁ Νικόδημος, ἄν καί δέν ἀνῆκαν στόν στενό κύκλο τῶν μαθητῶν, τολμοῦν, κινούμενοι ἀπό τήν πίστη καί τήν ἀγάπη τους, καί ἀξιώνονται νά κρατήσουν στά χέρια τους καί νά καταθέσουν στόν τάφο τόν ἀχώρητο Θεό, ἐνῶ οἱ μαθητές του βασανίζονται ἀπό τόν φόβο.

Οἱ Μυροφόρες γυναῖκες, χωρίς φόβο, τολμοῦν καί ἀξιώνονται νά ἀκούσουν πρῶτες τό χαρμόσυνο μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως καί νά δοῦν τόν ἀναστημένο Χριστό.

Οἱ κρυφοί μαθητές καί οἱ Μυρο-φόρες γυναῖκες κατακτοῦν μία προ-νομιακή σχέση μέ τόν Χριστό, ὄχι ζητώντας την ἀπό τόν Διδά-σκαλό τους, ὅπως ἔκαναν ὁ Ἰάκω-βος καί ὁ Ἰωάννης λίγο πρίν ἀπό τό Πάθος του, ἀλλά μέ τήν ἀγάπη καί τή ἀφοσίωσή τους. Καί αὐτό διδά-σκουν καί σέ μᾶς πού τούς τιμοῦμε σήμερα ἐδῶ, στήν Ἱερά Μονή τοῦ Παντοκράτορος. Μᾶς διδάσκουν ὅτι ἡ πίστη στόν Χριστό δέν μπορεῖ νά συνοδεύεται ἀπό τόν φόβο, οὔτε ἡ ἀγάπη μας ἀπό δισταγμούς καί ἀμφιβολίες. Ἡ πίστη καί ἡ ἀγάπη μας στόν Χριστό πρέπει νά ἀποδει-κνύ-ονται μέ τήν τόλμη καί τή γεν-ναιότητά μας, ὥστε νά εἴμαστε ἀφοσιωμένοι σέ Αὐτόν, ἀνεξάρ-τη-τα ἀπό τίς συνθῆκες πού ἐπικρα-τοῦν γύρω μας.

Καί ἀκόμη μᾶς διδάσκουν ὅτι δέν θά πρέπει ἐφησυχάζουμε, ἐπειδή ἔχουμε μία θέση μέσα στήν Ἐκκλη-σία ἤ ἐπειδή ἔχουμε ἀφιερώσει τή ζωή μας στόν Χριστό, ἄρα νομί-ζουμε ὅτι εἴμαστε κοντά του καί ἔχουμε μία προνομιακή σχέση μαζί του. Οὔτε βεβαίως θά πρέπει νά ὑποτιμοῦμε τούς ἀδελφούς μας πού φαίνονται νά βρίσκονται μα-κριά ἀπό τόν Χριστό καί τήν Ἐκ-κλησία, γιατί ὁ Θεός, ὅπως ἔλεγε ὁ σύγχρονος ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἅγιος Παΐσιος, ἔχει σέ κάθε χῶρο καί σέ κάθε ἐπάγγελμα τούς δικούς του ἀνθρώπους, τούς μαθη-τές του. Καί περιμένει ἀπό ἐμᾶς νά ἀποδεικνύουμε τήν ἀγάπη καί τήν ἀφοσίωσή μας καθημερινά, μέ τήν τόλμη μας νά τόν ὁμολογοῦμε καί νά ζοῦμε μέ τήν ψυχή μας κοντά του, νά ζοῦμε μέ τήν ἀγάπη του καί μέσα στήν ἀγάπη του.

Αὐτό εὔχομαι ταπεινά νά μᾶς ἀξιώσει ὅλους μας ὁ Θεός νά ζήσουμε καί ἐδῶ στή γῆ, γιά νά τό ἀπολαύσουμε στήν πληρότητά του στόν οὐρανό, ὅπως τό ἀπολαμβάνει καί ἡ ἁγία καί ἰσαπόστολος Ἑλένη, ἡ μητέρα τοῦ ἁγίου καί μεγάλου Κωνσταντίνου, ἡ ὁποία σάν τίς μυροφόρες, ἄφησε τήν ἡσυχία καί τήν ἄνεση τοῦ αὐτοκρατορικοῦ της ἀνακτόρου γιά νά πάει στούς Ἁγίους Τόπους καί νά ἀναζητήσει μετά ἀπό τρεῖς αἰῶνες τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου μας. Καί ἀξιώθηκε νά τόν βρεῖ μέ θαυμαστό τρόπο καί νά τόν προσκυνήσει καί νά τόν χαρίσει στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Γι᾽ αὐτό καί ἀποτελεῖ μεγάλη εὐλογία νά εὑρίσκεται ἐδῶ, στήν πανήγυρη τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς καί στήν ἑορτή τῶν ἁγίων Μυροφόρων γυναικῶν τό ἱερό λείψανο τῆς ἁγίας Ἑλένης, γιά νά συνεορτάσει μαζί μας, ἀλλά καί γιά νά τό

προσκυνήσουμε καί νά λάβουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία της.

Ἰδιαιτέρως τό εὔχομαι στούς πατέ-ρες τῆς Μονῆς, τούς ὁποίους θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω ἀπό καρ-δίας, μέ πρῶτο τόν Καθηγούμενο, γιά τήν ἀγάπη τους, γιά τήν πρόσ-κλησή τους καί γιά τή χαρά πού μᾶς προσέφεραν μέ αὐτήν νά βρε-θοῦμε καί πάλι στόν εὐλογημένο αὐτόν τόπο, νά συμπανηγυρίσουμε μαζί τους καί νά προσφέρουμε τόν ὕμνο μας στόν Ἀναστάντα Κύριό μας, στίς Μυροφόρες καί τούς κε-κρυμ-μένους μαθητές τοῦ Χριστοῦ, Ἰωσήφ καί Νικόδημο.

Χριστός Ἀνέστη!

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Πηγή: Ιερά Μητρόπολη Βεροίας